

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT  
SEKSIONI I TRETË

VENDIM  
Kërkesa nr. 34288/19

**Tom NDRECA**  
**kundër Shqipërisë**

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur më 16 shtator 2025, si Komitet i përbërë nga:

Úna Ní Raifeartaigh, *President,*

Darian Pavli,

Mateja Đurović, *gjyqtarë,*

dhe Olga Chernishova, *zëvendëskancelar i Seksionit,*

duke pasur parasysh:

kërkesën (nr. 34288/19) kundër Republikës së Shqipërisë të depozituar në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (Konventa), më 19 qershor 2019, nga shtetasi shqiptar z. Tom Ndreca (kërkuesi), i lindur në vitin 1956, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga z. A. Saccucci dhe znj. G. Borgna, avokatë që ushtrojnë profesionin e tyre në Romë;

vendimin për të njoftuar qeverinë e Shqipërisë (qeveria) të përfaqësuar nga z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit, për ankimin në lidhje me të drejtën e kërkuesit për respektimin e jetës private dhe për të shpallur të papranueshme pjesën tjetër të kërkesës;

vendimin e gushtit 2021, që rrëzon kundërshtimin e kërkuesit për pjesëmarrjen në shqyrtimin e kësaj çështjeje të z. Darian Pavli, gjyqtar i zgjedhur për Shqipërinë (ish rregulli 28 § 2 i Rregullores së Gjykatës);

parashtrimet e palëve,

pas diskutimit, vendosi si më poshtë:

**OBJEKTI I ÇËSHTJES**

1. Çështja ka të bëjë me shkarkimin e kërkuesit nga detyra nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (KPK) dhe Kolegji i Posaçëm i Apelit (KPA) sipas ligjit për vetingun (LV) (shihni *Xboxhaj kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, 9 shkurt 2021).

2. Kërkuesi ishte prokuror në periudhën 1991 dhe 1994, dhe gjyqtar në Gjykatën e Apelit Tiranë në periudhën 1994 dhe 2013, dhe në Gjykatën e Lartë në periudhën 2013 dhe 2018.

3. Më 17 korrik 2018, KPK-ja e shkarkoi kërkuesin nga detyra. Sipas një raporti financiar të paraqitur prej tij në lidhje me pasurinë, të ardhurat dhe likuiditetin e tij për periudhën 1980–2016, KPK-ja pranoi që ai kishte bilanc pozitiv përpara vitit 2003, por konstatoi që disa shuma të pretenduara nga kërkuesi si likuiditet (kursime) nuk ishin në deklaratimet vjetore siç e kërkon ligji nr. 9049, i vitit 2003 dhe prandaj nuk ishin marrë parasysh në analizën financiare. Ai kishte bilanc negativ në 2004–08 dhe një diferencë prej 4,359 lekë në vitin 2009 (përafërsisht 50 euro në atë kohë). U vu re *mungesë e burimeve të ligjshme financiare për të justifikuar pasuritë* në shumën prej 1.393.336 lekësh në 2004–09-n (përafërsisht 11,000 EUR sipas kursit të këmbimit valutë mesatar vjetor të Bankës së Shqipërisë), sipas kuptimit të nenit 33, pika 5/“b” të LV-së. Gjithashtu, KPK-ja ju referua parregullsive të tjera, përfshirë një deklaratim të rremë, në lidhje me një garazh në Tiranë dhe “kontaktit të papërshtatshëm me një person të përfshirë në krim të organizuar” sipas kuptimit të LV-së.

4. Më 22 nëntor 2018, KPA-ja la në fuqi vendimin e KPK-së për themelin dhe ia njoftoi kërkuesit më 21 dhjetor 2018. KPA-ja doli në konkluzionet e mëposhtme:

a) në vitin 2003 kërkuesi u bë pronar i një apartamenti në Tiranë (të porositur në vitin 1997 dhe të paguar pjesërisht me kursimet e familjes së tij) dhe kishte blerë veçmas garazhin e lartpërmendur për 468,000 lekë (përafërsisht 4,700 EUR sipas kërkuesit ose 3,360 euro sipas kursit të këmbimit valutor mesatar vjetor të Bankës së Shqipërisë në vitin 2003). Ai e deklaroi garazhin në deklaratën e vetingut në vitin 2017 dhe pohoi që nuk e kishte paguar atë shumë. Pretendohet që shoqëria e ndërtimit i kishte dhënë garazhin për të kompensuar defektet në apartament. Kërkuesi ju referua një planimetrie të apartamentit që tregonte defektet në strukturë dhe deklaratën e shoqërisë së ndërtimit në KPK në vitin 2018. Ai, gjithashtu, bëri deklarime të paqarta, kontradiktore ose të diskutueshme, në lidhje me apartamentin, sidomos një pretendim që pagesa prej 2.868.000 lekë përpara vitit 2003 mbulonte edhe apartamentin edhe garazhin. Megjithatë, kjo marrëveshje dhe synimet e palëve nuk ishin dokumentuar siç duhej. Kjo ngriti shqetësim për respektimin prej tij të legjislacionit që rregullon deklarimin e pasurisë dhe konfliktin e interesit. Dëshmi dokumentare të kohës – përkatësisht një kontratë blerjeje e garazhit – vërtetonte që çmimi ishte paguar. Gjithashtu, rezultoi që një pjesë e fondeve për garazhin nuk ishin justifikuar siç duhej dhe që nuk ishte treguar – siç pretendohet për shkak të harresës – në deklarimin vjetor të kërkuesit deri në vitin 2017, edhe pse pronësia ishte regjistruar në regjistrin e pasurive të paluajtshme që në vitin 2003. Prandaj kërkuesi ka bërë “deklarim të rremë” në kuptimin e nenit 33 paragrafi 5, shkronja “ç” të LV-së, në lidhje me mos pagimin e çmimit për garazhin;

b) familja në fjalë përbëhet nga katër anëtarë, përfshirë dy fëmijët e rritur, dhe kishte mbajtur standard jetese mbi minimumin jetik, duke vënë në dukje, *inter alia*, përpjekjet për të përmirësuar standardet e jetesës përmes blerjes së pasurisë (pronë në bregdet në Golem). Edhe pse nuk mund të përcaktohej një shifër e saktë për shpenzimet thelbësore për jetesën, u përdorën të dhënat zyrtare të konsumit mujor mesatar për një familje me katër pjesëtarë;

c) raporti financiar i kërkuesit bazohej gjerësisht në deklaratimet e tij, sidomos në lidhje me shumën e kursimeve të pretenduar të mbledhur përpara vitit 2003. Ato nuk ishin deklaruar në deklarimin fillestar të pasurisë, siç kërkohej. Kur vlerësohen së bashku me vlerësimin e mësipërm të shpenzimeve të jetesës, u gjet që pretendimet e tij nuk ishin të besueshme dhe u rrëzuan. KPA-ja, gjithashtu, vlerësoi të dhënat nga llogaritë bankare të familjes në fund të çdo viti, së bashku me kursimet e deklaruara në para fizike. Sipas vlerësimit financiar të KPA-së, kërkuesi nuk ishte në gjendje të justifikonte shumën 1.978.953 lekë për 2004–09. Meqë nuk i ishte dhënë mundësia për të kundërshtuar atë shifër të lartë, 1.393.336 lekë, pra e njëjta shifër e përcaktuar nga KPK-ja, u pranua si bazë për të vlerësuar justifikimin e pasurisë. Ajo ishte totali i diferencës negative të akumuluar ndërmjet vitit 2004 dhe 2009. Në mënyrë specifike, në vitin 2009 ai bleu pronë në Golem për 31,000 euro. Ai pretendoi se fondet buronin nga kursimet e pagës gjatë viteve, por nuk arriti që të justifikonte bindshëm shumën prej të paktën 1.393.336 lekë. Kjo përbënte mungesë të justifikimit të burimeve të ligjshme “për këtë pronë” dhe shkak për shkarkimin nga detyra për një deklarim të pamjaftueshëm sipas kuptimit të neneve 33, paragrafi 5, shkronja “b” dhe 61, paragrafi 3, të ligjit për LV-n përkatësisht.

Gjithashtu, KPA-ja ju referua çështjeve të tjera në vlerësimin e pasurisë dhe “kontaktit të papërshtatshëm” sipas kuptimit të LV-së sepse bashkëshortja e tij kishte blerë një makinë në vitin 2012 nga vëllai i saj, i cili ishte person në hetim.

5. Përpara Gjykatës, kërkuesi u ankua sipas nenit 8 të Konventës që shkarkimi i tij nga detyra ishte i paligjshëm dhe pretendoi, në terma të përgjithshme, që bazohej në parregullsi të vogla.

## VLERËSIMI I GJYKATËS

### A. Objekti i çështjes

6. Në parashtrimet e tij në vitin 2024, kërkuesi përmendi për herë të parë, pretendimet e reja, përfshirë ato për vlerësimin financiar të KPA-së në vitin 2018. Ato nuk janë shtjellim i ndonjë ankimi origjinal, përfshirë edhe të këtij ankimi bazuar në rëndesën e parregullsive të përdorura si shkak për shkarkimin e tij nga detyra dhe për të cilat palët u ftuan që të bëjnë komente. Ato nuk i janë referuar

Gjykatës, në përputhje me rregullin 47 të Rregullores së Gjykatës dhe kriteret e pranueshmërisë dhe qëndrojnë jashtë objektit të çështjes si të tillë (shihni *Kulák kundër Sllovakisë*, nr. 57748/21, § 52, 3 prill 2025).

## **B. Neni 8 i Konventës**

### *1. Parashtrimet e palëve*

7. Qeveria shprehu përsëri gjetjet e KPA-së dhe pretendoi që ankimi ishte qartazi i pabazuar.

8. Kërkuesi pretendoi që LV-ja nuk përcaktonte “deklarimin e pamjaftueshëm”, sipas nenit 61, paragrafi 3 dhe problemet serioze si të tilla që të justifikonin shkarkimin nga detyra. Organet e vetingut kishin diskrecion të gjerë dhe të pakufizuar për interpretimin e atij koncepti, gjë që çoi në zbatimin e paqëndrueshëm dhe të paparashikuar të ligjit. Mosjustifikimi nga ana e tij e një shume të vogël të kursimeve dhe apartamenti i blerë me ato kursime ishin jashtë objektit të “deklarimit të pamjaftueshëm”. Zbatimi i atij koncepti – dhe urdhërimi i shkarkimit – bazuar në çështje të vogla të lidhura me deklarimin e garazhit ishte arbitrar. Garazhi ishte përfshirë në deklarimin e vetingut dhe problemi i vetëm ishte mënyra e pagesës.

9. Gjithashtu, kërkuesi pretendoi që shkarkimi i tij nga detyra nuk bëhej për qëllim legjitim, bazohej në parregullsi të vogla dhe nuk ishte proporcional. Asgjë nuk tregonte që ai kishte vepruar në keqbesim ose kishte shkelur ligjin me dashje. Fakti që shkelja nuk ishte bërë me dashje duhej të peshonte mjaftueshëm në favorin e tij. KPA-ja la në fuqi gjetjet e KPK-së që diferenca në 2009-n ishte 50 euro dhe më tej vendosi që atij i mungonte shuma 1.393.336 lekë e fondeve për të blerë apartamentin në të njëjtin vit (shihni paragrafin 3 më lart). Kjo gjetje bazohej në një vlerësim financiar që nuk i ishte treguar atij, rëndonte pozitën e tij dhe pengonte edhe të kuptuarin e plotë nga ana e tij të çështjes kundër tij dhe aftësinë e tij për t’u përgjigjur si duhej. Shuma përbënte vetëm 1/30 e të ardhurave të tij të ligjshme për periudhën 1980–2016. Për krahasim, sipas ligjit 9049/2003, në rastin e deklarimeve vjetore, pasuritë konsiderohen të blera në mënyrë të paligjshme dhe denoncohen për ndjekje penale vetëm kur mospërputhja e pajustificuar kalon shumën 2,000,000 lekë. KPA-ja, në mënyrë arbitrare, doli në përfundimin që çmimi i blerjes së garazhit ishte paguar. Pasuria me vlerë të ulët ishte deklaruar në deklaratën për vetingun. Nuk ishte konkluduar që fondi i përdorur për blerjen e saj kishte qenë i paligjshëm.

### *2. Vlerësimi i Gjykatës*

10. Shkarkimi i kërkuesit nga detyra ndërhynte në të drejtën e tij për respektimin e jetës private dhe do të ishte shkelje e nenit 8 të Konventës nëse nuk justifikohet si i tillë që është në përputhje me ligjin dhe i nevojshëm në një shoqëri demokratike për të ndjekur një qëllim legjitim (shihni *Thanza kundër Shqipërisë*, nr. 41047/19, §§ 135 dhe 137, 4 korrik 2023).

11. Në lidhje me vlerësimin e pasurive (përfshirë banesën në Golem dhe garazhin në Tiranë), pretendimet e kërkuesit që kundërshtojnë ligjshmërinë e ndërhyrjes dhe mungesën e një qëllimi legjitim, sa kohë që nuk janë shpallur të papranueshme në fazën e komunikimit, janë të ngjashme me ato të refuzuara nga Gjykata në një kontekst të ngjashëm (shihni *Thanza*, cituar më lart, §§ 141–47, me referenca të mëtejshme). Gjykata nuk gjen arsye për t’u shprehur ndryshe. Mbetet për t’u vendosur nëse ndërhyrja ishte e nevojshme në një shoqëri demokratike dhe proporcionale për të arritur qëllimet legjitime.

12. Së pari, në formularin e tij të kërkesës kërkuesi kundërshtoi disa të meta procedurale të pretenduara, në lidhje me gjetjet e faktit dhe konkluzionet ligjore, në lidhje me banesën në Golem dhe garazhin, duke ju referuar nenit 6 të Konventës. Këto ankime u shpallën të papranueshme si dukshëm të pabazuara në momentin e komunikimit të kësaj kërkeje. Në parashtrimet e tij në vitin 2024, kërkuesi shprehu të njëjtat pretendime si një aspekt i veçantë sipas nenit 8. Gjykata nuk ka identifikuar mangësi të rënda në procesin e vendimmarrjes me anë të të cilit konstatimet e mësipërme u nxorën në nivel

kombëtar dhe nuk shih arsyet për të dalë në një konkluzion të ndryshëm për pranueshmërinë e atyre pretendimeve sipas nenit 8 (krahasoni *Thanza*, cituar më sipër, § 158).

13. Së dyti, kërkuksi ka kundërshtuar si arbitrar interpretimin nga KPA-ja të legjislacionit të brendshëm për banesën në Golem dhe garazhin në Tiranë. Siç prezantohet dhe provohet, këto pretendime nuk kalojnë kufirin e arbitraritetit apo mungesës së dukshme të arsyeshmërisë (shihni *Yüksel Yalçınkaya kundër Turqisë* [DHM], nr. 15669/20, § 304 *in fine*, 26 shtator 2023).

14. Kështu, Gjykata do të shqyrtojë vetëm pretendimin fillestar të mungesës së proporcionalitetit bazuar në faktet që u përcaktuan dhe vlerësuan nga KPA-ja dhe bazuar në parashtrimet e kërkuksit, duke shtjelluar natyrën e parëndësishme të parregullsive në kuadër të vlerësimit të pasurive.

15. Kërkuksi deklaroi që kishte përdorur kursimet e mbledhura nga pagat e familjarëve në 2004–09 për të blerë pronën në Golem për 31,000 euro në vitin 2009. KPA-ja u shpreh që ai nuk arriti të justifikonte një masë të konsiderueshme të fondeve të përdorura për atë blerje, përafërsisht 11,000 euro dhe që kjo përfshihej në objektin e arsyes për shkarkim nga detyra sipas nenit 61 (3) të LV-së. Sipas Gjykatës, kjo shumë jo vetëm që ishte e konsiderueshme në kontekstin e transaksionit, por edhe nuk ishte e vogël, nisur nga niveli i pagave për nëpunësit shqiptarë në atë kohë. Gjithashtu, kërkuksi nuk ka treguar që diferenca negative e familjes së tij ndërmjet 2004 dhe 2009 përbënte një përqindje të vogël të të ardhurave të kombinuara të familjes për atë periudhë, duke pasur parasysh pagat e anëtarëve të familjes së tij, sepse bashkëshortja dhe fëmijët e rritur të tij, gjithashtu, ishin punësuar në sektorin publik (krahasoni *Sevdari kundër Shqipërisë*, nr. 40662/19, § 93, 13 dhjetor 2022). Gjithashtu, është vërejtur që të paktën një pjesë e kursimeve të pretenduara të akumuluar përpara vitit 2004 ishte shpenzuar për blerjen e një prone tjetër, dhe ajo shumë – ose pjesa e mbetur – nuk ishte deklaruar për vitin 2003 ose më pas.

16. KPA-ja, gjithashtu, refuzoi si të rremë pretendimet e kërkuksit që ai nuk kishte paguar për garazhin e blerë në vitin 2003, pra kur ai u bë subjekt i kërkesave të ligjit nr. 9049. Një deklaram i rremë i bërë në kuadër të detyrimit të subjektit të vetingut për të deklaruar me vërtetësi edhe pasurinë edhe burimin e saj, konsiderohej një lloj i veçantë i parregullsisë në procesin e vetingut (shihni *Thanza*, cituar më lart, §§ 68–71) dhe mund të prekë gjurmueshmërinë dhe integritetin e transaksioneve. Deklarimi i kërkuksit u vlerësua duke pasur parasysh kombinimin e faktorëve. Pa ndonjë shpjegim të vlefshëm, garazhi i regjistruar në regjistrin e pasurive të paluajtshme që në vitin 2003 nuk ishte reflektuar në deklaratat e tij vjetore deri në procesin e vetingut në vitin 2017. KPA-ja gjeti që ai dha shpjegime që nuk përputheshin dhe që nuk ishin bindëse në lidhje me financimin e apartamentit dhe garazhit. Ai mohoi pagesën pavarësisht dokumentacionit që provonte të kundërtën. Ky informacion i rremë cenonte besueshmërinë e deklaramit. Pra, edhe pse deklarimi i rremë kishte të bënte me një vlerë monetare që mund të mos konsiderohet e madhe, kjo nuk ul rëndësinë e konkluzioneve të KPA-së, në lidhje me mangësitë për këtë pasuri (krahasoni *Sevdari*, cituar më lart, § 85).

17. Nëse gjykatat e brendshme kanë shqyrtuar me kujdes faktet, kanë zbatuar standardet e të drejtave të njeriut në vazhdimësi me Konventë dhe praktikën gjyqësore, dhe kanë balancuar sa duhet interesin personal me interesin publik në një çështje, Gjykata do të kërkonte arsye të forta për të zëvendësuar këndvështrimin e saj me atë të gjykatave të brendshme (shihni *Halet kundër Luksemburgut* [DHM], nr. 21884/18, § 161, 14 shkurt 2023). Duke theksuar gjetjet në paragrafët 6 dhe 12–14 më sipër, natyrën e parregullsive të mësipërme dhe qëndrimin e kërkuksit si një gjyqtar me përvojë nga i cili pritej që të përmbushte standardet e integritetit dhe moralit në zhvillimin e çështjeve private financiare (shihni *Xboxhaj*, cituar më lart, § 407 *in fine*), arsyet e dhëna prej tij nuk janë të mjaftueshme që Gjykata të devijojë nga konkluzionet e KPA-së dhe në përgjithësi të rrëzojë rezultatin e çështjes së vetingut (shihni për krahasim *Sevdari*, cituar më lart, §§ 93 dhe 96). Pretendimet e mbetura të kërkuksit, më tipike, janë të ngjashme me ato të refuzuara në çështjen *Nikëhasani kundër Shqipërisë*, nr. 58997/18,

§§ 126 dhe 128–29, 13 dhjetor 2022. Prandaj, Gjykata nuk gjen që shkarkimi i tij nga detyra nuk ka qenë disproporcional.

18. Nisur nga kjo gjetje, nuk është e nevojshme që Gjykata të analizojë gjetjet dhe konkluzionet e KPA-së, në lidhje me elemente të tjera të vlerësimit të pasurisë ose kontaktit të pretenduar të papërshtatshëm (krahasoni *Thanza*, cituar më lart §160).

19. Në këto rrethana, ankimi sipas nenit 8 është haptazi i pabazuar dhe duhet të refuzohet në përputhje me nenin 35 §§ 3 (a) dhe 4 të Konventës.

Për këto arsye, Gjykata, unanimitisht,

*Shpall* kërkesën të papranueshme.

Bërë në gjuhën angleze dhe njoftuar me shkrim më 9 tetor 2025.

PRESIDENT

**Úna Ní Raifeartaigh**

ZËVENDËS KANCELAR NË DETYRË

**Olga Chernishova**